

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

23ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 265 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1995 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 50 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17, 105 52 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΚΛΗΣΗ για ειρήνη στους ισχυρούς της γης και στους λαούς που εμπλέκονται στα πεδία των μαχών, ήταν το μήνυμα που απηύθυνε η Β' Συνάντηση των προκαθημένων των Ορθόδοξων εκκλησιών, που έγινε πρόσφατα στην Πάτμο.

Η συνάντηση, στην οποία συμμετείχε σύμπασα σχεδόν η Ορθόδοξη Εκκλησία, με εκπροσώπους όλων των χριστιανικών εκκλησιών και κορυφαίες προσωπικότητες απ' όλο τον κόσμο, ήταν στα πλαίσια των εορταστικών εκδη-

Το μήνυμα της Πάτμου - Έκκληση Ειρήνης

λώσεων για τα 1900 χρόνια από τη συγγραφή της Αποκάλυψης από τον Ιωάννη τον Ευαγγελιστή.

ΜΕΝΑ σημαντικό κείμενο, οι ηγέτες της Ορθοδοξίας που συνήλθαν υπό την προεδρία του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, τονίζουν ότι η Ορθοδοξία καταδικάζει κάθε φανατισμό που οδηγεί σε διαίρεση και μίσος μεταξύ των ανθρώπων.

ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ, επίσης, ο περιβαλλοντολογικός χαρακτήρας της Αποκάλυψης, ζητείται η "ορθή χρήση του περιβάλλοντος και δηλώνεται ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί τον άνθρωπο οικονόμο και όχι ιδιοκτήτη της υλικής κτίσεως".

Τέλος, αναγγέλεται ότι το 2.000 η Ορθοδοξία θα γιορτάσει σε παγκόσμιο επίπεδο τα 2.000 χρόνια από τη γέννηση του Χριστού.

Θεοδωριανίτικο Πανόραμα

ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΣΕΙΡΑ πολιτιστικών εκδηλώσεων εν όψει του 15Αυγούστου και της γιορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου, πραγματοποιούνται κάθε χρόνο στα Θεοδωρίαν.

Οι εκδηλώσεις γίνονται σε συνεργασία με την Κοινότητα, την Αδελφότητα και τον Πολιτιστικό Σύλλογο "Κωσπλάτα".

10 Αυγούστου

Ημέρα αφιερωμένη από την Κοινότητα στην καθαριότητα, στην οποία βοήθησε όλο το χωριό. Επίσης συγκροτήθηκε ομάδα που συμμετείχε και η Αδελφότητα για τον καθαρισμό του χώρου γύρω από την πλατεία.

13 Αυγούστου

Για τέταρτη χρονιά φέτος πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Αδελφότητας η καθιερωμένη αιμοδοσία για τις ανάγκες των απανταχού Θεοδωριανιτών.

Συνεργείο του Νοσοκομείου Άρτας με επί κεφαλής την ιατρό κ. Ρόικα, ήρθε την Κυριακή το πρωί στην πλατεία του χωριού, όπου στα γραφεία της Κοινότητας, πολλοί συγχωριανοί μας, ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και προσέφεραν αίμα. Οι φετινοί αιμοδότες είναι:

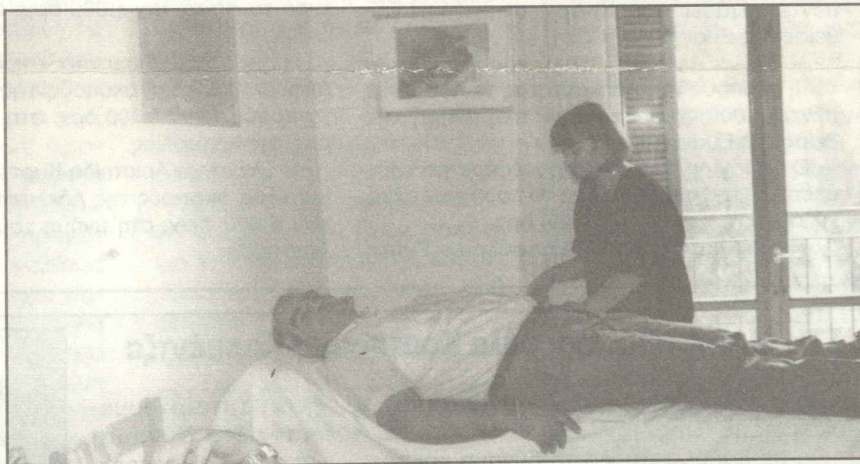
Ζώη Βασιλική (σύζ. Κων/νου)
Λυκογιάννη Ευγενία (σύζ. Ιωάν. Μητρογιάννη)
Μπέσα Ειρήνη Γεωργίου
Σερδενέ Ουρανία Παύλου
Τραγουδάρα Χαρά (σύζ. Γεωργ. Μαντέλου)
Καραγιώργος Κων/νος Δημ.
Κολτούκης Αθανάσιος Κων.
Κουτσούκης Χρήστος Κων.
Κωστούλας Κώστας Παντελή
Λάππας Γιάννης Βασιλείου
Μαντέλος Γεώργιος Δημητ.
Ντζαδήμας Κων/νος Γεωργίου
Παπαντζίκος Αλέξανδρος Δημ.
Χάιδος Λάμπρος Κων/νου
Χάιδος Ιωάννης Αριστείδη
Χάιδος Παντελής Κων/νου

Το βράδυ της ίδιας μέρας τα χορευτικά τμήματα του Συλλόγου "Κωσπλάτα" παρουσίασαν στην πλατεία χορούς από όλη την Ελλάδα και ζωντανή μουσική με την ορχήστρα του Θωμά Χαλιγιάννη. Χόρεψαν για τους Θεοδωριανίτες, αλλά και τους εκατοντάδες επισκέπτες που κάθε χρόνο έρχονται να δροσισθούν και να απολαύσουν τις ομορφιές του χωριού.

Την εκδήλωση παρακολούθησε και ο Περιφερειακός Διευθυντής κ. Επαμ. Μπλατσής, ο οποίος παρέμεινε στο χωριό για δύο ημέρες.

14 Αυγούστου

Το πρωί της Δευτέρας, παραμονή της Παναγίας, πραγματοποιήθηκε στο σχολείο του χωριού, ο καθιερωμένος διαγωνισμός παιδικής ζωγραφικής. Έλαβαν μέρος πολλά παιδιά Δημοτικού και Γυμνασίου. Όλα τα έργα εκτέθηκαν το απόγευμα στον πλάτανο του χωριού και εν συνεχεία τα τρία καλύτερα έργα βραβεύθηκαν

Πάνω: Ο Γιάννης Χάιδος επί τω έργω της προσφοράς αίματος.
Κάτω: Από τον διαγωνισμό παιδικής ζωγραφικής.

στην πλατεία του χωριού.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, στα γραφεία της Κοινότητας, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη παρουσία του Νομάρχη Άρτας κ. Χρήστου Παπαγεωργίου, του Περιφερειακού Διευθυντού και όλων των φορέων του χωριού και συζητήθηκαν διάφορα προβλήματα της περιοχής.

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε ο 17ος Παντζουμερκιώτικος αγώνας ανωμάλου δρόμου. Πάνω από 120 αθλητές πήραν μέρος χωρισμένοι σε κατηγορίες. Τον αγώνα παρακολούθησαν ο βουλευτής Άρτας Θεόδωρος Κολιοπάνος, ο οποίος κήρυξε και την έναρξη του αγώνα, ο επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης Φυσικής Αγωγής Θεόδωρος Μποτσιώλης, οι φορείς του χωριού και πλήθος κόσμου. Στους πρώτους απονεμήθηκαν κύπελλα και μετάλλια.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας αποφάσισε να τελήσει επιμνημόσυνη δέηση (μνημόσυνο) στη μνήμη των απανταχού απεβιώσαντων Θεοδωριανιτών, την Κυριακή 12 Νοεμβρίου 1995, στον ιερό ναό Αγίας Αικατερίνης στην Πλάκα.

Παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς να παραβρεθούν, να αναπέμψουμε από κοινού δέηση υπέρ των ψυχών των απανταχού συγχωριανών μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΩΡΑ 9.30 Π.Μ.
ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΠΛΑΚΑ
(ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ 3, ΤΗΛ.: 3228974
ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ
ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΗ)

Έργα υγείας στην Ήπειρο

Εργα του τομέα υγείας στην Ήπειρο χρηματοδοτούνται για το 1995 με το ποσό των 22,6 δις. δρχ.

Ανάμεσα στα ιδρύματα που χρηματοδοτούνται περιλαμβάνονται και νοσοκομεία της περιοχής Ηπείρου.

Συγκεκριμένα:
Νοσοκομείο "Χατζηκώστα"
Π.Γ.Ν.Ι. Προϋπ/σμός 800.000.000 κρ. πιστώσεις 300.000.000
Νομ. Γεν. Νοσ. Άρτας
Προϋπ/σμός 1.650.000.000 κρ. πιστώσεις 1.650.000.000
Γεν. Νομ. Νοσ. Ιωαννίνων Προϋπ/σμός 400.000.000 κρ. πιστώσεις 400.000.000
Γεν. Νομ. Νοσ. Πρέβεζας Προϋπ/σμός 600.000.000 κρ. πιστώσεις 200.000.000
Γεν. Νομ. Νοσ. Φιλιατών Προϋπ/σμός 600.000.000 κρ. πιστώσεις 600.000.000

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Αθανάσιος και η Αθανασία Χριστόκωστα (Χαίδου) απέκτησαν αγοράκι.
Ο Κων/νος και Ελένη Σκουτέλα απέκτησαν κοριτσάκι.
Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η Φελίκη - Λάππα Βασιλική και ο σύζυγός της Θεόδωρος βάπτισαν το αγοράκι τους στη λήμνο και το ονόμασαν Χρήστο.

Η Νάκη Λαμπρινή και ο σύζυγός της Δημήτριος βάπτισαν το αγοράκι τους στην Αγία Αικατερίνη του Καταρράκτη και το ονόμασαν Γιώργο με ανάδοχο το Χρήστο Τσιτσάκη.

Ο Λάμπρος και η Ευτυχία Μητρογιάννη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Παναγιώτη, με ανάδοχο τον Παναγιώτη Κορομηλά.

Ο Γεώργιος και η Αρετή Γκορόνια βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Παναγιώτα, με ανάδοχο τον Δημήτριο Χ. Ζώη.

Ο Αλέκος και Γιαννούλα Βεντίστα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Γεώργιο.

Ο Κωνσταντίνος και η Κωνσταντίνα Κατσιούλα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Στυλιανή, με ανάδοχο τον Δημήτριο Κουλούκη.

Να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκαν την Κυριακή 27 Αυγούστου 1995 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Θεοδωριάνων Αρτας η Αθηνά Παν. Κουτσιούκη και ο Λάμπρος Γεωργίου Πλούμης.

Παντρεύτηκαν την Κυριακή 20 Αυγούστου στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Καλεντίνης ο Βασίλης Λάμπρου Νικολάου και η Γεωργία Δημητρίου Ντίκα.

Παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Θεοδωριάνων το Σάββατο 26 Αυγούστου 1995 ο Δημήτριος Γεωργίου Ζαλοκώστας και η Γεωργία Παναγιώτη Τζούνη.

Ο Σωκράτης Νάκης του Φωτίου και η Γεωργία Μπέκιου του Κων/νου τέλεσαν τους γάμους τους την 26η Αυγούστου 1995 στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής Αρτας.

Ο Γεώργιος Μιχαήλ Παπατάσης και η Αικατερίνη Βάνα παντρεύτηκαν στο Σεβαστό Θεοπρωτίες.

Ο Χρίστος Αποστόλου Κουλούκης και η Όλγα Γεωργίου Τσίρκα παντρεύτηκαν στο Αθαμάνιο.

Να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα η Μαρία σύζ. Δημιοσθένη Κουτσιούκη.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα ο Αθανάσιος Γεωργίου Παπαλάμπρος.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα η Ελένη Κουφού - Τάση σύζ. του Κύρκου.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Πάρο ο Γρηγόριος Κουτσιούκης (Καραχάλιος).

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Τζιούνης.

Πέθανε και κηδεύτηκε στα Θεοδωριανά ο Γεώργιος Νάκης του Δημητρίου ετών 59.

Θερμά συλλυπητήρια.

Εκείνοι που φεύγουν

Κατερίνα Άντερσον - Δημοπούλου (1956 - 1995)

ΕΝΑ ευδαιμόνιο λουλούδι, μόλις άνοιξε τα πέταλά του στον ήλιο, ένας κρύος βοριάς το μάρανε, το μάδησε και με τη βία το παρέσυρε. Χρώματα κι αρώματα, γέλιο και καλωσύνη, απλότητα και αθωότητα, γλυκύτητα κι αρμονία, πίστη και καρτεριά, ήταν όλη σου η ύπαρξη.

Στην υλόφρονη εποχή μας, τη γεμάτη εγωισμό και ιδιοτέλεια, ο χαμός σου Κατερίνα, χωρίς ήχους υπερβολής, είναι μια απώλεια. Πόσο θα μας λείψεις! Το γέλιο σου που έτρεχε όλο το μέλι του κόσμου, η καλωσύνη σου που αγκάλιαζε όλους τους ανθρώπους, η παιδική σου αθωότητα, η κουβέντα σου με την κρουστικότητα ειλικρίνειας.

Γεννήθηκες στα Φάρσαλα Τρικάλων πριν από τριάντα οκτώ χρόνια. Ανατράφηκες σωστά από τους απλούς και ευλαβείς γονείς σου, Δημήτρη Δημόπουλο και Χρυσούλα Δημοπούλου, κόρη του Δημήτρη Σκουτέλα.

Αγαπούσες τον αφοσιωμένο άνδρα σου, τα καλά σου παιδιά Χριστίνα και Γκούναρκ. Αρκετό καιρό πάλεψες γενναία, όσο ελάττωστο, με θάμνος και ψυχραιμία, την ελατή αρρώστια σου.

Ο άνδρας σου Ντένις σου παραστάθηκε όσο σπάνια άνδρας στην εποχή μας και ο-

μολογούσε τη δύναμη και το θάρρος σου. Του άφησες την ευθύνη για το μεγάλο των παιδιών. Η εκκλησία του προφήτη Ηλία στον Πειραιά ήταν γεμάτη κόσμο, που βουβός παρακολουθούσε και περίμενε τις τελευταίες στιγμές. Κάπου - κάπου ακουγόταν με πόνο τα λόγια της χαροκαμένης μάνας: "Έξοιράστηκε το γλυκό μου κοριτσάκι". Και το δάκρυ έτρεχε στα μάτια όλων μας και του αγαπημένου σου συζύγου, που με αγκάλιαζε και μούλεγε: "Δεν θα πονέει τώρα θείε Σταύρο η αγάπη μου".

Εκείνη ξεκουράστηκε, λοιπόν, από τους πόνους. Τον πόνο, όμως, που σκόρπισε ο χαμός της εξαιρετικής Κατερίνας, ποιος λοιπόν θα τον παρηγορήσει; Τις περισσότερες φορές οι άνθρωποι δεν το πετυχαίνουν καθόλου, μα καθόλου. Είμαι βέβαιος ότι ο Πλάστης και Δημιουργός μας, έχει τον τρόπο του να παρηγορεί κάθε πονεμένο και να προστατεύει κάθε ορφανό.

Αιώνια η μνήμη σου Κατερίνα

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Η Ελένη σύζ. Δημητρίου Μαντέλλου προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (15.000) δραχμών στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου.

Η Όλγα Φρυγανιά - Νάκη προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

Η Ελένη Αλεξίου - Νάκη προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

Ο Γεώργιος Σερδενός προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

Ο Γεώργιος Σερδενός προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

Ο Γεώργιος Σερδενός προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

Η Στέλλα Παπαγεωργίου προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (5000) δραχμών στη μνήμη της θείας της Ευαγγελίας Νάκη.

ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΜΑΣ Μαρούλα Κουτσούκη-Κορμέντζα

Θα σε θυμόμαστε για τον αγώνα μιας ολόκληρης ζωής.

Θα σε θυμόμαστε για τη δύναμη και το πάθος να μεγαλώσεις τα παιδιά σου.

Θα σε θυμόμαστε φορτωμένη τη σαρμανίτσα να ανηφορίζεις το Σταυρό για τα χειμαδιά.

Θα σε θυμόμαστε που γύριζες τα μεσάνυχτα απ' την Ξενοδολεύα.

Θα σε θυμόμαστε για τη δύναμη και την αισιοδοξία που αντιμετώπιζες και τις πιο δύσκολες καταστάσεις.

Θα σε θυμόμαστε "που τα βγάλες πέρα στα δύσκολα χρόνια", όπως έλεγες,

για να παίρνομε και μια δύναμη στα εύκολα χρόνια.

Θα σε θυμόμαστε για την τελευταία συμβουλή σου.

Μας στενοχώρησες που έφυγες έτσι ξαφνικά. Ίσως έπρεπε να γίνει έτσι, για να δικαιωθείς και στην τελευταία σου υποχρέωση!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΑΣ

Οι συνδρομές να στέλνονται στον

Σταύρο Σκουτέλα:
Πυθαίου 5,
117 43 Αθήνα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τους συγγενείς φίλους και συμπατριώτες, που συμπαραστάθηκαν στο βαρύ μας πένθος για τον θάνατο της πολυαγαπημένης μας κόρης Αικατερίνης θερμά ευχαριστούμε.

Ο πατέρας της
Δημ. Δημόπουλος
Η μητέρα της Χρυσούλα
Δημοπούλου - Σκουτέλα

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στην οικογένεια του αποβιώσαντος Ανδρέα Βεντίστα και τους συγγενείς του, εύχομαι θερμά συλλυπητήρια.

Αμαλία Στάμου (κόρη
Κωνσταντίνου Σαμάτη)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τσιμπάς Δημήτρης Αθ.	2000
Τσιμπλή - Γκορόνια Μαρία	5000
Παπαλάμπρος Παντελής Στ.	2000
Στεργίου Γεώργιος	1000
Μπακαμπίτσος Κων/νος	1000
Κατσούλα Αθηνά	1000
Δημητρούλη Μαριάνθη	3000
Καρμυντζής Ιωάννης Δημ.	1000
Κουλιούκης Κων/νος	5000
Κουλιούκης Αλέξανδρος	2000
Σαρδενός Αρτεμίδης	1000
Τσιμπάς Δημήτριος Αρ.	1700
Σαμιντζής Ιωάννης Χρ.	5000
Λιούκας Κων/νος Γεώργ.	2000
Γεωργιάδης Αθανάσιος Δημ.	3000
Καραγιάννης Λάμπρος Απ.	5000
Πάνος Νικόλαος	5000
Τζιμνέρας Δημήτρης	5000
Σωτηρόπουλος Γεώργιος	5000
Κουλιούκης Βασίλειος	1000
Κουλιούκης Γεώργιος	1000
Σκουτέλας Αρτεμίδης	1.000
Γογόλα Σκουτέλα Κική	3000
Κοροκιά - Πλεούρη Μαρία	2000
Πλακιάς Ευάγγελος	2000
Βουζάρ - Γιώτη Ελένη	3000
Κουτσούκης Αργύριος Α.	1.000
Χαίδος Λάμπρος Κων/νος	4000
Κατσιούλας Δημήτριος Χρ.	1000
Ασημάκη - Νάκη Βασιλική	1000
Ντάσκα Κων/νος	2000
Τζαδής Κων/νος	1000
Χριστοδούλου Αγαθή	1000
Λιώλης Φώτης	2000
Μαντέλλος Λυκογιάννης Δ.	2000
Μαντέλλος Χρήστος Δ.	2000
Κολοβός Δημήτριος Αθ.	2000
Λιούκας Ιωάννης Β.	2000
Σαμιντζής Αλέξης Ανδρ.	3000
Βεντίστας Αλέκος Γ.	2000
Κοιλιάς Δημήτρης	2000
Μαντέλλος Ελένη Δ.	5000
Σκουτέλας Γεώργιος Κ.	5000
Κορμιντζής Νικόλαος Κ.	5000
Στεργιούλης Παναγιώτης	1000
Ντζιούνη Μαρία Στ.	5000
Καρζής Ανδρέας	3000
Κουτσούκης Αίσα Γ.	1000
Κουτσούκης Δημήτρης Χρ.	1000
Κουτσούκης Κων/νος Δημ.	2000
Κεφαλίδη - Σιώκη Αικατερίνη	2000
Πράπα - Σιώκη Βασιλική	2000
Σιώκης Σωτήριος Αλέξ.	2000
Ελένη Κυρτιά	1.000
Αμαλία Στάμου - Βόλας	2.000

"ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ" Διημερίδα έκδοση της αδελφότητας Θεοδωριανών Αρτας

Υπεύθυνος έκδοσης σύμφωνα με το νόμο
ΜΑΡΙΑ ΝΑΚΗ - ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Μετσόβου 23, 106 82
Αθήνα - Τηλ. 8218316

Στοιχειοθεσία Ηλεκτρονική σελοδοποίηση
"ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ"
Οικονόμου 32 - Αθήνα
Τηλ. 8233830

Γραπτά που δημοσιεύονται δεν επισημαίνονται.
Ανώνυμες επιστολές δεν δημοσιεύονται.
Τα ευπρόσδεκτα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του ΔΣ της Αδελφότητας.

Ετήσια συνδρομή 1.000 δραχμ.
Επιταγές - Εμβάσματα
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ
Πυθαίου 5 - Ν. Κόσμος
117 43 - Τηλ. 9237020

ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ - ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ οι φυσικές ομορφιές πηγαινόντας προς τα Θεοδωριανά. Πάρα πολλοί και πολλές φορές έχουν αναφερθεί σε αυτές, ας μην επαναλάβουμε.

Φτάνοντας κοντά στο χωριό και συγκεκριμένα στην καμάρα, που δημιουργήθηκε χρόνια πριν, νερά ορμητικά κατεβαίνουν όλες τις εποχές του χρόνου. Μάλιστα το μεγαλύτερο διάστημα ξεχειλίζουν και περνούν πάνω από τη γέφυρα, που έχει φτιαχτεί λες και αν είχαν μπει δύο τρία ακόμη βαρέλια ταμνένια θα χανόταν ο κόσμος!

Σε απόσταση λίγων μόνο μέτρων, από τη γέφυρα στέκει η παλιά καμάρα σε πείσμα των καιρών και στην ταλαιπωρία των υπόγειων από τα εκατομμύρια τόνων λάσπης και νερού που περάσαν από πάνω της.

Θα πρότεινα, μιας και το μηχανήμα εκεί κοντά περιφέρεται να ξεμολάσει από το χώμα που το σκεπάζει, το εναπομείναν γεφύρι, μνημείο τέχνης άλλων εποχών.

Είναι χρέος ευθύνη και τιμή μας να φροντίζουμε και να διατηρούμε, όσο μας το επιτρέπουν οι δυνατότητές μας, τέτοια μνημεία που μας θυμίζουν το παρελθόν και μας ενώνουν με τις ρίζες μας. Λίγο πριν από τη μισοεκπαισμένη καμάρα μια πέτρινη βρύση - προσηγορία συγχωριανού μας - χωρίς νερό, έρχεται να συμπληρώσει την εικόνα της εγκατάλειψης. Μια πέτρινη βρύση χωρίς νερό δίπλα στο ποτάμι !!!

Λες και είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν μερικά μέτρα σωλήνα, ώστε να πάρουν νερό από το δίκτυο ή από το μύλο ή ακόμα και από το ποτάμι. Περνώντας το ποτάμι, ένα μικρό πέτρινο κτίσμα ο μύλος και η νεροτριβή πραγματικά σολιάζει για το χωριό μας. Να είναι καλά αυτοί που φροντίζουν να δημιουργηθούν και αν μπορούν ας προσδεθούν και ότι άλλο κρίνουν χρήσιμο και σκόπιμο.

Μπαίνοντας στο χωριό, στον Αη - Νικόλα είναι μονίμως ένα εργοτάξιο, χωρίς τουλάχιστον να φαίνεται κανένα αποτέλεσμα, καθώς οι προστάθεις επεκτενίζονται πιο να ανέβει ο δρόμος στην ανηφόρα στη ράχη με τη δικαιολογία ότι κάποιος χωριανός μας δεν επι-

τρέπεται να περάσει ο δρόμος από κάποια λωρίδα χωραφιού, αφού ο ίδιος έχει ήδη εξασφαλίσει ασφαλής και εύκολη πρόσβαση μέχρι το σπίτι του. Αλλά και για έναν ακόμη λόγο ότι από την κάθετη σχεδόν ανηφόρα ο δρόμος είναι πιο κοντινός.

Ο δρόμος κατά τη γνώμη μου δεν πρέπει να είναι μόνο σύμπτωμα, αλλά και ασφαλή. Θα ήταν κρίμα να συμβεί κάποιο ατύχημα. Υπάρχουν και άλλες ανάγκες που έχει το χωριό και μάλιστα μεγαλύτερες και οικονομικότερες.

Όσον αφορά τη διαχείριση των κοινών, χρειάζεται περισσότερη αμεροληψία και εναισθησία ταυτόχρονα. Φτάνοντας στο κέντρο του χωριού, την πλατεία μας, την πραγματικά όμορφη και σπουδαία νιώθεις απογοήτευση βλέποντάς την να έχει μετατραπεί σε ένα υπαίθριο πάρκινγκ, λες και θα χαλάσει ο κόσμος αν πάμε με τα πόδια στο καφενείο για καφέ και τσιπουρό και όχι με το αυτοκίνητο.

Ολόκληρα κέντρα πόλεων έχουν κλείσει για τα τροχοφόρα, σε εμάς όμως δεν έχει φτάσει το μήνυμα. Οι πλατείες είναι για τον κόσμο και περισσότερο τις έχουν ανάγκη τα μικρά παιδιά. Εξω τα παρκινγκ αυτοκίνητα από την πλατεία!!!

Περπατώντας στους δρόμους του χωριού, σε μερικά σημεία μια δυσάρεστη μυρωδιά υπάρχει από τους πρόχειρους βόθρους που ο καθένας προσπαθεί να τους έχει μακριά από το δικό του σπίτι για να έχει το πρόβλημα λιγότερο έντονο. Πάνω σ' αυτό το θέμα ας δείξουμε όλοι τη δέουσα προσοχή και φροντίδα, αφού δεν πρόκειται μόνο για θέμα καλαισθησίας, αλλά προπάντων υγείας.

Δρόμοι στενοί αδικαιολόγητα, κάποιοι τοίχοι γεμάτοι άχρηστα φυτά, βάτα και γκούρμπα που αν χτίζονταν ίσα, τότε το πρόβλημα δεν θα υπήρχε. Για όσους δεν καταλαβαίνουν - ή κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν - το πρόβλημα είναι πιο κοντινό.

καταλαβαίνουν - το σπίτι τους, το οικοπέδο τους, ο κήπος τους, δεν έχει αξία μεγαλύτερη με μερικά τετραγωνικά μέτρα παραπάνω, αλλά επειδή έχει πρόσβαση οδική.

Μ' άλλα λόγια δρόμο, να μπορούν οι ίδιοι να μεταφέρουν υλικά αγαθά ή ότι άλλο χρειαστεί. Για όσους έχουν την άποψη ότι στο χωριό δεν χρειάζονται αυτοκινήτοδρομοι που θα οδηγούν στις διάφορες γειτονιές - γιατί υπάρχει και αυτή η άποψη, με τη δικαιολογία ότι οι δρόμοι θα γεμίζουν αυτοκίνητα τους λέω ότι όταν τα αυτοκίνητα θα φτάνουν ως το σπίτι του καθενός τότε θα πάψουν να υπάρχουν στους δρόμους.

Κατά τη διάρκεια των θερμών μηνών μερικά κατοικίδια ζώα, όπως γουρούνια και τράγοι, δεν θα πρέπει να υπάρχουν στα σπίτια, λίγο έξω από το χωριό δεν χάλασε ο κόσμος! Ας μην αρχίσουμε να λερμαί με εμάς πως "τέτοια μπουρδία αλλού πληρώνεται", όπως χαριτολογώντας έλεγε κάποια χωριανή μας παλαιότερα.

Στο ψηλότερο σημείο του χωριού η πλατεία του Αη - Θανάση, η τόσο σημαντική απ' όλες τις απόψεις, βρίσκεται υπό εγκατάλειψη, αφού έχει σταματήσει κάθε ενέργεια αναμόρφωσής της. Θα μπορούσαν τουλάχιστον με δύο αυτοκίνητα χώμα να γεμίζουν τα κενα που έχουν δημιουργηθεί και με λίγη εργασία να συντηρήσουν την τοιχοποιία που αρχίζει να καταστρέφεται.

Κάποια μέτρα σωλήνα και λίγο ταμνένιο θα ήταν αρκετό για την περιφράξη της και μερικά δέντρακια γιατί έχει νερό αθονο.

Κάποια μέτρα σωλήνα και λίγο ταμνένιο θα ήταν αρκετό για την περιφράξη της και μερικά δέντρακια γιατί έχει νερό αθονο.

Ο ΣΤΑΥΡΑΕΤΟΣ ΠΕΤΑΕΙ

Ο ΣΤΑΥΡΑΕΤΟΣ πετάει ψηλά. Καμαρώστε τον. Πω! Πω! Πω! Μπράβο.

Πολύ τολμηρό. Όμως τόσο ψηλά που βρίσκεται, κι έτσι πούναι φορεμένος, παύει να τον γνωρίσει; Γι' αυτό λέμε σ' όλους σας, ο σταυραέτος που βλέπουμε είναι ο Κώστας Χάιδος, της Μητροπολιτικής ο γιος.

Ο Κώστας, μικρό παιδί, έζησε κι αυτός στο χωριό μας όλες τις εποχές του χρόνου, γνώρισε όλες τις χάρες και τις ομορφιές του, καθώς και τις δυσκολίες του μέσα στις παγωνιές και τα χιόνια, κι έπαιξε ανάμεσά μας όλα τα παιχνίδια του χωριού μας της εποχής εκείνης, όπου διακρίθηκε ιδιαίτερα στην κουμπαβιά και την αμπαρίκα. Τα παιχνίδια αυτά για να τα παίξει κανένας, χρειάζεται σβελλάδα, τρέξιμο και πνευμόνια γερά. Ο Κώστας είχε όλα αυτά τα προσόντα, πετούσε κυριολεκτικά πάνω ψηλά και ήταν άπιαστος. Έτσι του δόθηκε διακριτικά απ' όλους μας ως ψευδώνυμο, Σταυραέτος.

Όταν ήρθε η ώρα που ο Κώστας έπρεπε να φροντίσει τον εαυτό του και να τον ετοιμάσει για τη ζωή, πέταξε απ' το

Άλλωστε, μην ξεχνάμε πως υπάρχουν στο χωριό και δύο μνημεία προς τιμή συγχωριανών μας. Και η Εκκλησία πραγματικό στολίδι.

Ένα άλλο "φρούτο" καινούριο παρουσιάστηκε τελευταία στο χωριό κατά τη διάρκεια των γάμων. Το τουφεκίδι!!! Ξένο προς τα δικά μας έθιμα αλλά και άκρως επικίνδυνο. Φανταστείτε ανθρώπους - μεθυμένους - να κρατούν ένα όπλο και να πυροβολούν στον αέρα, προς όλες τις κατευθύνσεις, τη στιγμή που είναι κόσμος μαζεμένος όλων των ηλικιών στο χώρο αυτό, αλλά και στα κοντινά σπίτια. Για όσους το θεωρούν ανδρισμό δεν είναι. Το αντίθετο μάλιστα, από τότε που βγήκαν τα ντουφέκια χάθηκε η παλικαριά!!! Ας δουν με πολλή προσοχή αυτό το πρόβλημα η κοινοτική και γιατί όχι η αστυνομική αρχή πριν είναι πολύ αργά. Όταν πιάνει τη φωτιά στα χέρια είναι σίγουρο ότι θα καεί. Ας μην κλείνουμε τα μάτια.

Η Κοινότητα ο Συνεταιρισμός, οι Σύλλογοι ας δουν και αυτοί και αναλόγως ας πράξουν, δεν χρειάζονται μαθηματικά απλή λογική και ενδιαφέρον.

Μιλώντας όμως για το χωριό δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε αυτά που έγιναν τα οποία και πολλά είναι και σημαντικά.

Έπειτα από τόσα χρόνια αποκτήσαμε επιτέλους ασφαλτοστρωμένο δρόμο στο μεγαλύτερο μέρος της διαδρομής.

Δρόμο και γέφυρα από το κάτω μέρος του χωριού (Αγία Κυριακή), δεινροφύτεμα στα πλάγια, αγροτικούς δρόμους το θεωρούν ανδρισμό δεν είναι. Το αντίθετο μάλιστα, από τότε που βγήκαν τα ντουφέκια χάθηκε η παλικαριά!!! Ας δουν με πολλή προσοχή αυτό το πρόβλημα η κοινοτική και γιατί όχι η αστυνομική αρχή πριν είναι πολύ αργά. Όταν πιάνει τη φωτιά στα χέρια είναι σίγουρο ότι θα καεί. Ας μην κλείνουμε τα μάτια.

Η Κοινότητα ο Συνεταιρισμός, οι Σύλλογοι ας δουν και αυτοί και αναλόγως ας πράξουν, δεν χρειάζονται μαθηματικά απλή λογική και ενδιαφέρον.

Μιλώντας όμως για το χωριό δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε αυτά που έγιναν τα οποία και πολλά είναι και σημαντικά.

Έπειτα από τόσα χρόνια αποκτήσαμε επιτέλους ασφαλτοστρωμένο δρόμο στο μεγαλύτερο μέρος της διαδρομής.

Δρόμο και γέφυρα από το κάτω μέρος του χωριού (Αγία Κυριακή), δεινροφύτεμα στα πλάγια, αγροτικούς δρόμους το θεωρούν ανδρισμό δεν είναι. Το αντίθετο μάλιστα, από τότε που βγήκαν τα ντουφέκια χάθηκε η παλικαριά!!! Ας δουν με πολλή προσοχή αυτό το πρόβλημα η κοινοτική και γιατί όχι η αστυνομική αρχή πριν είναι πολύ αργά. Όταν πιάνει τη φωτιά στα χέρια είναι σίγουρο ότι θα καεί. Ας μην κλείνουμε τα μάτια.

Η Κοινότητα ο Συνεταιρισμός, οι Σύλλογοι ας δουν και αυτοί και αναλόγως ας πράξουν, δεν χρειάζονται μαθηματικά απλή λογική και ενδιαφέρον.

Μιλώντας όμως για το χωριό δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε αυτά που έγιναν τα οποία και πολλά είναι και σημαντικά.

Άλλωστε, μην ξεχνάμε πως υπάρχουν στο χωριό και δύο μνημεία προς τιμή συγχωριανών μας. Και η Εκκλησία πραγματικό στολίδι.

Ένα άλλο "φρούτο" καινούριο παρουσιάστηκε τελευταία στο χωριό κατά τη διάρκεια των γάμων. Το τουφεκίδι!!! Ξένο προς τα δικά μας έθιμα αλλά και άκρως επικίνδυνο. Φανταστείτε ανθρώπους - μεθυμένους - να κρατούν ένα όπλο και να πυροβολούν στον αέρα, προς όλες τις κατευθύνσεις, τη στιγμή που είναι κόσμος μαζεμένος όλων των ηλικιών στο χώρο αυτό, αλλά και στα κοντινά σπίτια. Για όσους το θεωρούν ανδρισμό δεν είναι. Το αντίθετο μάλιστα, από τότε που βγήκαν τα ντουφέκια χάθηκε η παλικαριά!!! Ας δουν με πολλή προσοχή αυτό το πρόβλημα η κοινοτική και γιατί όχι η αστυνομική αρχή πριν είναι πολύ αργά. Όταν πιάνει τη φωτιά στα χέρια είναι σίγουρο ότι θα καεί. Ας μην κλείνουμε τα μάτια.

Η Κοινότητα ο Συνεταιρισμός, οι Σύλλογοι ας δουν και αυτοί και αναλόγως ας πράξουν, δεν χρειάζονται μαθηματικά απλή λογική και ενδιαφέρον.

6. ΤΟ ΣΗΜΑΔΕΜΑ

Το σημάδεμα των προβάτων, κυρίως σε μικρότερο αριθμό των γιδιών, γινόταν για να διακρίνει ο κάθε σμήκτης τα δικά του ή και να διευκολύνεται η αναγνώριση κατά τη διάρκεια της ακούσιας σμίξης μεταξύ δύο κοπαδιών ή ακόμα όταν ε-χάνετο κάποιο, απεμακρύνετο από το κοπάδι του και πηγαίνε σε κάποιο άλλο ξένο κοπάδι.

Τούτο βέβαια δεν σήμαινε ότι ο κτηνοτρόφος, ο πατράκης ή τζιομπάνος δεν γνώριζε τα δικά του εάν δεν ήταν σηματοδεδιμένα, αλλά αποτελούσε ένα εξωτερικό ευκαιρότερο γνώρισμα έναντι, όχι του εαυτού του, αλλά έναντι των άλλων.

Ο κάθε κτηνοτρόφος είχε το δικό του σημάδι και κανένας άλλος στο ίδιο χωριό δεν έπρεπε να έχει το ίδιο σημάδι. Ήταν τρόπος τινά μια ταυτότητα και μετεβιβάζετο από πατέρα σε γιού.

Το σημάδεμα γινόταν πάντοτε σε ένα από τα αυτά διά καταλληλότερα διά μοχλούς σχήματος ή διά ψαλιδιού κοπής του αυτιού, συνήθως κατά τη μικρή ηλικία τους που ήταν ακόμα αρνιά ή κατσίκια.

Ανάλογα δε με το σχήμα του σηματοδέματος έπαιρναν και το όνομα, ως π.χ. "κουτσιαστικό", όταν έκοβαν το αυτί στην άκρη του, "φουκαϊτικό" όταν το σημάδεμα είχε σχήμα φούκρας στην άκρη του αυτιού, "μπραστοκλειδικό ή πι-σωκλειδικό", "σταυρωτικό" κ.λπ.

7. ΤΟ ΚΩΛΟΚΟΥΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ

Κατά τα μέσα Μαρτίου γινόταν το κωλοκουρίσματος των προβάτων, δηλαδή το κούρεμα του τραχήλου, της κοιλιάς και της ουράς, διότι, λόγω του ότι η βοσκή ήταν τρυφερή λερώνονταν πολύ στα

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ

Γράφει ο Χρήστος Β. Σταμάτης
Δικηγόρος

Φωτογραφία:
Ν. Καρατζάνης

Το ύψος της στρουγκας ήταν τόσο, ώστε να μη μπορούν οι προβατίνες να τη δειχθούν έξω.

Στο πίσω μέρος της στρουγκας κατά το άρμεγμα ήταν απαραίτητος πάντοτε ένας τζιομπάνος ή μια γυναίκα ή ακόμη και ένα μικρό τζιομπάνο, για να "κιντάει" με μια "γκλίτσα" τις προβατίνες και στεκόταν συνήθως σε απόσταση 3-4 μέτρων από τους αρμεχτάδες και φιλεργότερο ένας δεύτερος που φύλαγε στο πίσω τελείως μέρος της στρουγκας για να μη "φύγουν" απ' εκεί οι προβατίνες προς τα πίσω και μείνουν ανάρμηκες, οπότε εκτός από το ότι δεν συνέφερε τούτο, υπήρχε και κίνδυνος "να καεί" δηλαδή να χάσει το γάλα της η προβατίνα πλέον και να μην ξαναρμεχτεί.

Οι αρμεχτάδες κάθονταν επάνω

σε μονοκόμματα μεγάλες πέτρες που είχαν στερεώσει μόνοι τους μπροστά στην έξοδο της στρουγκας, ένας δεξιά και ένας αριστερά και έβαζαν τα γονάτια τους σχεδόν ανταμωμένα, ο ένας το δεξί και ο άλλος το αριστερό για να εμποδίζονται οι προβατίνες να περάσουν πριν τελειώσει το άρμεγμα της προηγούμενης που άρμεγαν, ενώ ο τρίτος ή και τέταρτος αρμεχτάδες κάθονταν σε συνεχόμενες ανά μία δεξιά και αριστερά των δύο πρώτων τοποθετημένες μεγάλες πέτρες, όλοι δε, ανάμεσα από τα πόδια τους είχαν τοποθετημένες τις παλαιότερες ξύλινες, συνήθως από ξύλο κέδρου, καρδάρες και αργότερα μεταλλικές τσιούτσες. Την κάθε εξερχόμενη από τη στρουγκα προς άρμεγμα προβατί-

να, την έπιανε με το ένα χέρι από τη ράχη της και με το άλλο από το ένα πόδι της, ώστε να τη φέρει στην κατάλληλη θέση πάνω από την καρδάρια και ν' αρχίσει το άρμεγμα πιέζοντας και τριβοντας μαλακά το "μαστό" της, κατά τρόπο ώστε να μην πονέει.

Εάν υπήρχε και τρίτος ή τέταρτος αρμεχτής, ο οποίος έδιναν τις προβατίνες για άρμεγμα οι δύο πρώτοι καθημένοι, οι οποίοι, όπου να τις πιάνουν οι άλλοι, τις κρατούσαν από το ένα συνήθως πλαινό πόδι.

Το άρμεγμα δεν ήταν καθόλου εύκολη δουλειά και δεν μπορούσε να την κάνει όποιος και όποιος. Ήταν δύσκολη και πολύ κουραστική δουλειά, παρέλυνε τα χέρια του αρμεχτή "μου πιάστηκαν τα χέρια", έλεγαν οι αρμεχτάδες, διότι χρειαζόταν και τέχνη και δύναμη για να κρατάει την προβατίνα που τραβούσε να φύγει, θέλοντας ν' αποφύγει το άρμεγμα, ενώ συγχρόνως έπρεπε να προσέχει να μην πατήσει κανένα πόδι της προβατίνας στα χείλος της καρδάριας και του χύσει το γάλα, που κι αυτό συνέβαινε μερικές φορές, όταν ο αρμεχτής δεν ήταν κατάλληλος.

Όταν τελείωνε το άρμεγμα, οι καρδάρες με το γάλα είχαν ξεχάσει από γάλακτος και τα παιδιά πάντοτε τον λημιζόνταν και ήρθαν να πίνουν αφού και τα φώναζαν οι αρμεχτάδες να σκύψουν για να πούν.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που καθώς έσκυβαν και έπιναν αφού οι αρμεχτάδες για να γελάσουν τους πιέζαν από πάνω το κεφάλι και χωνόταν όλο μέσα στον αφρό του γάλακτος και όλοι έσκυβαν στα γέλια, γιατί έβγαινε ένα ολόκληρο κεφάλι κάσαστρο καλυμμένο από αφρό.

Το άρμεγμα, γινόταν στα Θεοδωριανά απ' όταν έβγαιναν στα βουνά από τα χειμαδιά μέχρι και τον Ιούνιο, συνήθως δύο φορές την ημέρα, μετά, τον Ιούλιο, συνήθως μία και τις πρώτες μέρες του Αυγούστου άρμεγαν ορισμένες μόνο προβατίνες και αυτές ημέρα παρ' ημέρα, γιατί πλέον δεν είχαν γάλα, λόγω της εγκυμοσύνης τους.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΔΣ της Αδελφότητας, από την πρώτη ημέρα της εκλογής του συντάκτη του εντύπου ως προέδρου της Κοινότητας, ζήτησε από το Κοινοτικό Συμβούλιο στενή συνεργασία και συνεχή ενημέρωση για την από κοινού με όλους τους φορείς του χωριού μας, αντιμετώπιση των σημαντικών και μακροχρόνιων προβλημάτων που μας απασχολούν. Άλλωστε αυτή η τακτική είναι πάντα πάγια για την Αδελφότητα και μέσα στις καταστατικές επιδιώξεις, την οποία και τηρήσε απαρριγκλισία στην ιστορία της.

Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ήταν η διοργάνωση στις 20 Ιουνίου 1991, στην αίθουσα της ΠΣΕ, συγκέντρωσης - συζήτησης με τους Θεοδωριανίτες επιστήμονες στην οποία συμμετείχε και ο τότε πρόεδρος της κοινότητας.

Παρόμοιες ενέργειες δεν συνεχιζόταν, αφού δεν υπήρχε πρωτοβουλία από το Κοινοτικό Συμβούλιο, παρ' ότι το ΔΣ της Αδελφότητας ήταν πάντα στη διάθεση της Κοινότητας.

Είναι επίσης γνωστό και μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί από κάθε αναγνώστη, και από μια απλή ανάγνωση της εφημερίδας, ότι "ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ", ήταν πάντοτε στη διάθεση του Κοινοτικού Συμβουλίου, για τη δημοσίευση των προβλημάτων του χωριού μας, το δε έργο του, ο πρόεδρος της Κοινότητας το προέβλεπε μέσα από τους ετήσιους απολογισμούς και τις ανακοινώσεις του που δημοσιωνόταν όλες αυτούσιες στην εφημερίδα και κάλυπταν μεγάλο μέρος των σελίδων τους.

Παράλληλα στην εφημερίδα έχουν δημοσιευτεί κείμενα και κοινοτικά σχόλια για την ανόδοση στα Πλάγια, για την

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας προβληματίστηκε έντονα, αν θα πρέπει να δοθεί κάποια απάντηση στα όσα έγραψε για το ΔΣ του Συλλόγου μας, ο πρώην πρόεδρος της κοινότητας κ. Γιάννης Παπαγιάννης σε έντυπο που μοίρασε στο χωριό μας, τις παραμονές του 15Αυγούστου με τίτλο "Ενημέρωση". Και τούτο γιατί όχι ότι θα είχε καμιά δυσκολία να δώσει πειστικές απαντήσεις, αλλά γιατί η εφημερίδα "ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ" στέλνεται και διαβάζεται και από μη Θεοδωριανίτες συνδρομητές, οι οποίοι δεν θα πρέπει να σχηματίζουν αρνητικές εντυπώσεις για θέματα συνεργασίας των φορέων του χωριού μας που έχουν άλλωστε άμεση σχέση με την ενότητα και ομοψυχία όλων των Θεοδωριανιτών.

Τελικά επεκράτησε η άποψη ότι επειδή τα όσα γράφει ο συντάκτης του εντύπου δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και την αλήθεια, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται παραπληρητικές εντυπώσεις για τον θετικό ρόλο του Διοικητικού Συμβουλίου και κατ'επέκταση της Αδελφότητας Θεοδωριανιτών. Το ΔΣ αποφάσισε να δημοσιεύσει ως απάντηση το κείμενο αυτό, με την ελπίδα να μην ανοίξει ένας διάλογος απαντήσεων και ανταπαντήσεων, που σίγουρα θα βλάψει τα συμφέροντα του χωριού μας.

ασφαλιστότητα του δρόμου Θεοδωριανά - Αθαμάνιο, για τη συνέχιση των εργασιών του δρόμου Θεοδωριανά - Αγία Κυριακή, για τη διάνοιξη αγροτικών δρόμων, για την εσωτερική οδοποιία κ.λπ. και γενικά για τα έργα που πράγματι συνετελέστηκαν στο χωριό. (Φύλλα 238-239, 244-245, 248-249, 242-243, 244-245).

Ας σημειωθεί ότι η εφημερίδα δεν γράφεται από δημοσιογράφους, αλλά από λίγους ανθρώπους, με ό,τι πληροφορίες συγκεντρώνουμε και με κείμενα που μας στέλνουν οι συγχωριανοί μας.

Επιμένω να αναγραφέντα ότι δήθεν δεν προβλήθηκε το έργο του προηγούμενου Κοινοτικού Συμβουλίου, μέσω της εφημερίδας, δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια και στην πραγματικότητα, όπως επίσης πρέπει να τονιστεί ότι η συνεργασία μας με την Κοινότητα υπήρξε αμέριστη, οσάκις ζητήθηκε.

Εθελική υπήρξε και η προσπάθεια του ΔΣ της Αδελφότητας για την προβολή της ιστορίας του χωριού μας, που όμως εί-

να γνωστό, πρόκειται για ένα μοναδικό και ιστορικό βιβλίο, με πανελλαδική απήχηση. Στα πλαίσια παρουσίαισής του βιβλίου, στην εκδήλωση που έγινε στις 17 Μαΐου 1995 στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας, επανειλημμένα τονίστηκε ότι η χρηματοδότηση της εκδόσεως αυτής ανήκει στην Κοινότητα, που επίσης διέθεσε στους δυο Συλλόγους από κοινού 700 αντίτυπα του βιβλίου. Η παραπάνω εκδήλωση έγινε σε κλίμα υψηλής πνευματικής στάθμης, απόλυτα επιτυχημένη.

Μια εκδήλωση που έγινε στην Αθήνα, που είτε το θέλουμε είτε όχι, είναι το κέντρο της πνευματικής και πολιτιστικής ζωής, που διοργανώθηκε από την Αδελφότητα, σε συνεργασία πάντα με την Κοινότητα. Άλλωστε η Κοινότητα, λόγω της αποστάσεως, δεν θα μπορούσε να αναλάβει αυτό τον ρόλο.

Επομένως, τέτοιες επιτυχημένες εκδηλώσεις, σαν αυτή, που προβάλλουν με τέτοιο τρόπο

το χωριό, για την οποία αναφέρθηκε ο τύπος με τόσο επιμελητικά σχόλια, δεν θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο αρνητικής κριτικής. Στην εκδήλωση δεν έγινε (όπως εσφαλμένα αναφέρει ο συντάκτης καμία απονομή τιμής στον συγγραφέα του έργου. Εκεί τιμήθηκε το Θεοδωριανικό στοιχείο. Τιμήθηκε το επίτευγμα όλου του έργου, γιατί και άλλες Κοινότητες θα ήθελαν να χρηματοδοτούσαν ένα τέτοιο έργο, δεν έχουν όμως ανθρώπους άξιους και ικανούς για την έκδοση ενός τέτοιου βιβλίου.

Τα χρήματα για την έκδοση του βιβλίου εδόθησαν από την Κοινότητα και κανένα ποσό δεν προσέφερε ο ίδιος ο συντάκτης στην ΑΘΑ, παρά μόνο παραχωρήθηκε από την πλευρά της Κοινότητας στους δύο συλλόγους ένας αριθμός αντίτυπων του βιβλίου για διάθεση (όπως ανωτέρω αναφέρθηκε).

Ας σημειωθεί ότι το ΔΣ της ΑΘΑ παρέμεινε πάντοτε ενδιαφερόμενο για χρηματοδότηση της εκδόσεως, στην περίπτωση που η Κοινότητα για διαδικαστι-

κούς λόγους δεν θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει την έκδοσή.

Άποψη του ΔΣ είναι ότι παρόμοια εκδήλωση θα μπορούσε να διοργανωθεί και στην Άρτα, που, όπως είναι γνωστό, έχει έντονη πνευματική και πολιτιστική ζωή.

Τέλος, τα αναγραφέντα για συμμετοχή μελών του ΔΣ στις κοινοτικές εκλογές υπέρ ορισμένου συνδυασμού, το ΔΣ πήρε απόφαση για αυστηρή και ουδέτερη στάση της Αδελφότητας, τακτική που άλλωστε τηρήσε και με την εφημερίδα (φύλλο 259).

Οι τυχόν μεμονωμένες θέσεις και απόψεις μελών του ΔΣ είτε υπέρ του ενός ή του άλλου συνδυασμού δεν εξέφραζαν συλλογικές αποφάσεις του ΔΣ, αλλά προσωπικές θέσεις και επιλογές που μπορεί να τις εκφράζει καθ' ένας προσωπικά ως ελεύθερος πολίτης, ο οποίος έχει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης ιδεών και απόψεων.

Γιατί οι πρόεδροι της Αδελφότητας, από ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα, και κατ' επέκταση και τα μέλη του ΔΣ της ΑΘΑ - δεν προσβλέπουν ούτε σε μισθό, ούτε σε σύνταξη, ούτε σε έξοδα παραστάσεων, ούτε σε διαχείριση κεφαλαίων, αλλά προσφέρουν τις δυνάμεις τους ανιδιοτελώς και μάλιστα σε βάρος του προσωπικού, επαγγελματικού και οικογενειακού τους χρόνου και σε βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΥ

Το βλαστάρι του ονείρου μου - ποίηση

ΣΤ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ είχε δει η χαροκάμενη Μάνα - Ποιήτρια Μαρία Κομπορόζου, ότι έμελλε να συμβεί στο σπιτικό της. Δύο καίρια σημεία που χάραξαν την παραπέρα πορεία της.

Στα εκατό περίπου ποιήματα της συλλογής "Το βλαστάρι του ονείρου μου" μας μεταφέρει τον πόντο της. Πολύ σωστά στον πρόλογο του βιβλίου κάνει αναφορά ο Αθ. Ντάσκα:

"Μέσα από τους στίχους της Μαρίας ξετυλίγεται όλο το δράμα της μανάς που βλέπει ξαφνικά όλα της τα όνειρα να γκρεμίζονται στη στιγμή ακριβώς που με κόπωση, στερήσεις και θύσεις είχε καταρρώσει να εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή..."

Ο Γιώργος, είναι ο 27χρονος γιος της ποιήτριας, που χάθηκε έτσι άδοξα... κι έχασε η μάνα τον ίσκιό του σπιτιού της... Εμείς δε, κάνουμε τη γνωριμία ύστερα απ' την καταγραφή της ποιήτριας κι αποκαλύπτουμε ένα ποιητικό φαινόμενο. Έχει το δικό της ύψος και την ευγένεια που αγκυλωτίζει από την αρχή και ηδός απλό κι απέραντο, που συγκινεί, ακόμα καταβολές γνώσις φλέβας με τον εμπνευσμένο τρόπο γραφής.

Η ποίηση της Μαρίας Κομπορόζου είναι ριζωμένη στην παράδοση κι είναι πλημμυρισμένη από ήχους μουσικής, ελεγεία και μεταφυσική αγωνία. Απαρηγόρητη μάνα η δημιουργός, αφού είχε την ατυχία να χάσει τον Γιώργο της, στην ακτινοβολία των 27 χρόνων.

Με την ποίησή της κάνει βαθύτερη επένδυση στην νιότη με την απέραντη ανθρωπινή, απειλημένη ψυχή της.

Ακολουθεί το βλαστό της σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής, από τη γέννηση μέχρι το θάνατο, με το φιλοσοφημένο στοχασμό της.

Διψεί η κουρασμένη καρδιά και η ματιά της για εκόνες με μουσικότητα στη λησμονία, πικρές ή ευτυχισμένες, στην πορεία του καρπού της Γνώσης. Τις φέρνει στην ολόφωτη νιότη της για να τις κάνει στίχο, πεζό κείμενο. Στέκεται ολόκληρη λαμπάδα που καίει στο χρόνο για "ένα ακόμη νιμφοσύνη για τον αγαπημένο της γιο, κοινό γιο και διέδοτο στον πόντο της και ταυτόχρονα μια προσφορά στο κοινωνικό σύνολο", θα πει ο Θαν. Ντάσκας στον πρόλογο του βιβλίου της.

Το επιμελημένο βιβλίο (πάνω από 100 σελίδες, σε χαρτί πολυτελείας) της Μαρίας Κομπορόζου είναι έκδοση του Παιδαγωγικού Εκδοτικού - Δημοσιογραφικού Γραφείου, που διευθύνει ο φίλος δημοσιογράφος Ανδρέας Ρίζος. Κάθε ποίημα συνοδεύεται από μια φωτογραφία μέσα από την ολγόχρονη ζωή του Γιώργου. Τον βλέπουμε νηπιο, παιδί, έφηβο και άντρα. Όλα όσα πρέπει για να σχηματίσουμε μια τεκμηριωμένη άποψη για να ποίμε στη Μάνα - Ποιήτρια να έχει την εξ ύψους παρηγορία...

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

Αλλοτινά κι αλησμόνητα

"ΤΟ ΞΕΠΕΤΣΩΜΑ ΤΩΝ ΚΑΡΥΟΔΕΝΤΡΩΝ"

Του ΠΕΤΡΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΑ

θα χαθούν κι αυτά τα κλαράκια π' ουφείλαγαν μια κι τα χουράφια δεν θα σπέρνουνται.

Αυτά λεγόγονταν και γινόντουσαν και δεν είχαν α-δικο.

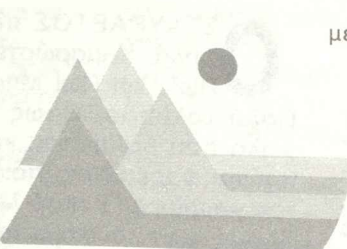
Έτσι, με το ποδαρικό και το λεφτό του μεγαλέμπορου στο χωριό, οι καργιές άρχισαν να πέφτουν η μια κοντά στην άλλη. Το τρακέρ πατούσε παρθένα μέρη.

ΕΙΧΕ ανηφορίσει και εισχωρήσει και στα πιο απρόσιτα σημεία. Ξεπαρθένησε αγνούς και αμόλυντους βουνίσσιους τόπους. Κι άλλα καρυόδεντρα προνίστηκαν στη ρίζα κι άλλα ξεριζώθηκαν με λιστούς και κασμάδες, τραβήχτηκαν, σβαρνίστηκαν με αλυσίδες και συρματόσχοινα μέχρι την παλατιά κι από εκεί μόνιμα φορτώθηκαν στις μεγαθήριες νταλίες για τη Σαλονίκη (όπως μας έλεγαν).

Κι ο τόπος μας έχασε τη φυσιογνωμία του, την ομορφιά του και τη σοδειά του! Εκαιοντάδες τόνοι καρύδια έπαισαν να διοχετεύονται στα παζάρια και στις πόλεις. Κι αυτό, το ένιωσα πιο έντονα κι αποκαρδιωτικά, όταν ένα πρωινό το αλκοαίρι 1993 ανηφόρισε απ' το χωριό για το "Σελιό".

Εκεί, πάσκιζε να δω στροβιλίζοντας τα μάτια μου, "το" καργιές του "Μαρία" του "Βασίλκη" ή "το" καργιές στο Σελιό" τις λέγαν κι έτσι οι αντίκρισα ένα πρωτόφαντο ξέφωτο, μια πρωτόγνωρη γύμναση του άλλου ψαλτήρη η ορασία μου και πικράθηκε η ψυχή μου.

Οι πανύψηλες και καρπερές καργιές "το" Μαρία" με τους αναρριχόμενους κισσούς και τις ολόγυρα αναρριχτές πρασιές στις

μεγάλες πέτρες και τουφόδεντρα δεν υπήρχαν πια. Κι αυτή η βρυσούλα (γνωστή "η βρύση στο Σελιό") είχε στερέψει και το έδαφος ολόγυρα παραμορφωμένο.

Έκανα μια γυροβολιά στ' αγνάρια, έτσι για να θυμηθώ και να ταυτίσω πρόσωπα και περιστάσεις... στις παιδικές σχολίες και τα παιγνίδια μας... Ανέβηκα από πάνω στο "χάσκι" κι εκεί παρατήρησα, οι ψηλόκλωνες και πολυκλώνες καργιές του Λιούκα και άλλων χωριανών να μην υπάρ-

χουν. Αλλά κι όλα τα ομόνυμα τοπωνύμια στο χωριό έχουν τελειώσει αλλοιωθεί όπως π.χ. "οι καργιές τ' Μπλενέ" στη ράχη στη "Βασιλική" δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα. "Οι καργιές στ' Οσκίο" κι "οι κοκί" τ' καργιές" το ίδιο. Επίσης η καργιά τ' Καραμέτσιου, του Τασιά και του Παπαχρήστου που έκαναν τις πιο μεγάλες καρύδες (μπλότσες ή μολοτσάρες τις λέγαμε) και τις αναζητούσαμε όταν παίζαμε "τα τζουβγεράκια" σε κάποια από-

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τον αγαπημένο μας ανηψιό Παναγιώτη Δημητρίου Παγώνη, που ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο University of SURREY της Αγγλίας, αποκτώντας πτυχίο Μηχανολόγου - Μηχανικού και πήρε Master in Engineering Business Management στο University of WARWICK της Αγγλίας και την αγαπημένη μας ανηψιά Παναγιώτα Δημητρίου Παγώνη που ολοκλήρωσε τις σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Δημόσιας Διοίκησης, Κλάδος Διεθνών Ευρωπαϊκών Σπουδών) και πήρε Master in European Politics στο University of Essex της Αγγλίας, συγχαίρουμε εγκάρδια και τους ευχόμεθα ολόψυχα πάντα να διακρίνονται και με υγεία να πραγματοποιήσουν όλα τους τα όνειρα.

Οι θείοι σας
Δημήτρης και Αθανασία Παγώνη - Παπαγιαννάκη
Τα εξαδέφρια σας Μανώλης και Αλεξάνδρος

κρυφή λακούβα απ' το μάτι του Δραγιά, έχουν κι αυτές εξολοθρευτεί.

ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΕΜΑΙ τις περασμένες εκείνες εποχές, που πετροβολούσαμε τις καρυδιές που κάνουν καρύδια, γαι να γευθούμε πρώιμα τις νόστιμες σουμπράνες κι αργότερα τον ώριμο καρπό. Κι ακόμα, αναθυμίζω και νοσταλγώ το χ' νότωρο που ράβδιζαν τις καργιές.

Πόσο λαχταρούσαμε το θόρυβο της ράβδου ανάμεσα στις φυλλωσιές του δέντρου κι οι καρυδιές να πέφτουν "βροχή" κι άλλες να σπάνε πάνω στις πέτρες κι άλλες να κρύβονται στα βότα.

Και μούρχονται πιο κοντά στο νου οι γρατές, που γυρίζαμε στα σπιτάκια με σπολιόμενα καλαθάρια και λέγαμε τα κάλαντα. Γι νόμισαν λαχταριστά κι αυγάθαρα όταν το νου άρμεγαν ορισμένες μόνο προβατίνες και αυτές ημέρα παρ' ημέρα, γιατί πλέον δεν είχαν γάλα, λόγω της εγκυμοσύνης τους.

ΛΟΓΙΑ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΖΙΤΣΑΙΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΚΛΑΨΕΙΣ ένα ποιητή "Χρυσό άστραμα τ' ονείρου". Πώς να βάλεις φτερά στο λυγμό, να πετάξει να φθάσει στη Θεσσαλονίκη μ' αγριολούλουδα κι ευδιαστές χλιμίρες απ' τη Μάνα 'Ηπειρο, απ' τη Ζίτσα κι απ' το Βασιλόπουλο. Κι άιντε να συμμαζέψεις το δάκρυ στο βωμό της καρδιάς. Να το σμιλέψεις σ' άγαλμα και αιώνια μνήμη.

Τώρα που σίγησε η φωνή της ποιήτριας που μας συντρόφευε. Που μας αγκάλιαζε με γλυκόλογα που μας φίλευε πνευματικά καλούδια. Κι είχε για όλους μαλαματένια λόγια ο στίχος της κι έπλαθε τις ψυχές από το 1927 με το πρώτο της βιβλίο "Μενεξεδένια δειλινά" το οποίο είχε προλογίσει ο Κωστής Παλαμάς.

Από τότε πέρασαν εξήντα οκτώ χρόνια ασταμάτητο γράψιμο. Βιβλία δεκάδες. Αμέτρητα ποιήματα, κριτικές, πε-

ζογραφήματα αμέτρητα, μια αέναη ροή λόγου σ' αυτόν τον αιώνα. Έθρεψε γενιές με το πνεύμα της. Μια λαμπερή κι αστείρευτη πηγή στα γράμματα της Ηπείρου.

Ζίτσα, το ψευδώνυμο που την έδωσε με το χωριό της που το λάτρεψε και το χιλιотραγούδησε. Ζίτσα και Χρυσάνθη θα ταξιδεύουν αντάμα και παντοτεινά. Γιατί ο στίχος είναι μέθυσμα της ψυχής και το κρασί παρηγοριά και γλέντι.

Σε συνοδεύουν οι ευχές μας κι η αγάπη μας ακριβή μου. Με στεφάνια από ποιήματα που τα καταθέτω ευλαβικά στη μνήμη σου.

"Καθώς τραβάς αυταδερφή για την Αχέρουσία / αφήνεις τα βιβλία σου, φωνή και παρουσία / κι όπως πετάς ανάλαφρη λειβάδι το λειβάδι / θα σμίξεις με τους ποιητές που λειτουργούν στον Άδη".

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΖΙΤΣΑΙΑ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΧΕΡΟΥΣΙΑ

Από τις 10 Ιουλίου 1995

Ώρα καλή σου αυταδερφή στου Αχέροντα τη μέθη καθώς σε πάει ο Καλαμάς με τον περιφλεγέθη. Με των αγγέλων τη θωριά και με του Σείριου τ' άστρα μ' ασήμια και μαλάματα σε νύχτα ξελογιάστρα.

Σε νύχτα που η Παμβώτιδα γλυκομιλά με σένα, κι ακούγεται ζητωκραυγή "Αίμα και πνεύμα ένα". Απ' της Δωδώνης το Θεό που σ' άρπαξε στο χέρι και σ' έδωσε στις ατραπές κι έγινες ξεφτέρι.

Να παίρνεις δίπλα τα βουνά με κόκκινο μαντήλι ν' ανάβεις με την πένα σου του Ομήρου το καντήλι. Και τώρα ελαφροπατάς μ' ένα λευκό χιτώνα κι είσαι μια άγια τράπεζα στον εικοστό αιώνα.

Λάμπει ο Ιούλης σαν Αη-Λιας πάνω στο πρόσωπό σου σε ραίνει με τριαντάφυλλα, ο ουρανός δικός σου κι έτσι που ψάλλει ο στίχος σου καθώς τραβάς στον Άδη ανάβει ο νους τρανή φωτιά και σβήνει το σκοτάδι.

Και περπατούν οι Ξωτικές με την Ολυμπιάδα, ΧΡΥΣΑΝΘΗ οι μούσες σ' έπλασαν και σ' έκαναν πλειάδα.

ANNA ΜΠΟΥΡΑΤΖΗ - ΘΩΔΑ
Ποιήτρια

Πανόραμα Εκδηλώσεων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Οι πρώτοι κατά κατηγορίες είναι:

Αγόρια μέχρι 9 ετών

1. Νάκης Δημήτριος 2. Κολτούκης Άγγελος 3. Λάζος Ευάγγελος

Την απονομή έκανε ο Πρόεδρος του Συλλόγου "Κωστήλάτα" κ. **Αριστείδης Πλακιάς**.

Κορίτσια μέχρι 9 ετών

1. Πρατικάκη Αικατερίνη 2. Κουτσούκη Διώρα 3. Τσιανάκα Ελένη.

Στην απονομή η πρόεδρος της Αδελφότητας κ. **Μαρία Νάκη-Αποστόλου**.

Αγόρια από 9 μέχρι 12 ετών

1. Σιώκης Γεώργιος 2. Παπαμάρκος Απόστολος 3. Γιώτης Δημήτριος.

Την απονομή έκανε ο τέως πρωταθλητής σκοποβολής Θεοδωριανίτης κ. **Σταύρος Σκουτέλας**.

Κορίτσια από 9 μέχρι 12 ετών

1. Γκορόγια Αγγελική 2. Παγώνη Ελένη 3. Σερδενέ Ελένη.

Την απονομή έκανε ο επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαιδεύσεως Φυσικής Αγωγής κ. **Θ. Μποτισιώλης**.

Γυναίκες

1. Κουτσούκη Μαρία 2. Τζαλοκώστα Ιωάννα Την απονομή έκανε ο πρόεδρος της Κοινότητας Θεοδωριανών κ. **Γιώργος Λάππας**.

Άνδρες

1. Γεωργούλας Βασίλειος 2. Σερδενές Κων/νος 3. Ζούπας Χρήστος.

Τα κύπελλα απένειμε ο βουλευτής Άρτας κ. **Θ. Κολιοπάνος**. Επίσης στον αρχαιότερο αθλητή, τον **Κώστα Κοντογιάννη**, την απονομή έκανε ο παπα - Θωμάς και στη μικρότερη αθλήτρια **Μαρία Παππά**, την απονομή έκανε ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων **Νίκος Κουτσούκης**.

Τα κύπελλα και τα μετάλλια για όλες τις κατηγορίες, ήταν προσφορά του συγχωριανού μας, τέως πρωταθλητή σκοποβολής, Σταύρου Σκουτέλα.

Στη συνέχεια απονεμήθηκαν τα βραβεία στους πρώτους του διαγωνισμού παιδικής ζωγραφικής.

Παιδιά Δημοτικού

1. Πρίσκα Μαρία 2. Λάκκα Αργυρώ 3. Μαντέλλου Λυδία

Την απονομή έκανε η Γ. Γραμματέας της Αδελφότητας Γιάννα Σκοροπάνου.

Παιδιά Γυμνασίου

1. Κοντογιάννη Αθηνά 2. Τζουβάρα Αγγέλα 3. Κοντογιάννης Ανδρέας

Την απονομή έκανε ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού κ. **Γιάννης Χάιδος**.

Την Τρίτη το πρωί 15 Αυγούστου ημέρα της Κοίμησης της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο βροχερός καιρός δεν επέτρεψε σε πάρα πολλούς πιστούς να ανέβουν στο ξωκλήσι της Παναγίας. Με δυνατή βροχή και τη συγκίνηση

Από την εκδήλωση για τις γυναίκες.

ζωγραφισμένη στα πρόσωπα εκείνων που ακολούθησαν την κατάβαση από το βουνό με την εικόνα της Παναγίας και τα εξαπτέρυγα, πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του χωριού και κάτω από τον πελώριο πλάτανο και τις χονδρές ψιχάλες η δοξολογία της Παναγίας.

Το καθιερωμένο και ξεκουστό διπλοκάγκελο "Ψηλά στην Κωστήλάτα" δεν ακούστηκε την πρώτη ημέρα, γιορτή της Παναγίας, λόγω της παρατεταμένης βροχής. Η δεύτερη ημέρα, πιο ήπια από την πρώτη, συγκέντρωσε τον κόσμο στα γύρω γραφικά μαγαζάκια και όταν η βροχή σταμάτησε, το παραδοσιακό διπλοκάγκελο με τους φουστανελλάδες ξεκίνησε.

Έτσι επισφραγίστηκε αυτή η ημέρα, χορεύτηκε το ξεκουστό διπλοκάγκελο, γιατί ποτέ στα χρονικά δεν συνέβη κάτι, ώστε να μη φανεί το έθιμο και η παράδοση που θέλει να γεμίζει η πλατεία με χορευτές.

17 Αυγούστου: Αντιπροσωπεία της Αδελφότητας με τη βοήθεια φυσιολατρών επισκέφτηκε την περιοχή του Καταρράκτη (Σούδα) και καθάρισαν τον γύρω χώρο.

Το Σάββατο 19 Αυγούστου το απόγευμα, στη μεγάλη αίθουσα του σχολείου, πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη εκδήλωση για τη γυναίκα. Πάνω από εκατό γυναίκες γέμισαν ασφυκτικά την αίθουσα. Τις παρευρισκόμενες χαιρέτισε εκ μέρους της Αδελφότητας η **Μαρία Νάκη-Αποστόλου**, που είπε λίγα λόγια για τις προσπάθειες που καταβάλλει η Αδελφότητα, αφενός μεν να διατηρήσει ζωντανό το πατριωτικό στοιχείο και να μην αποξενωθούν όλοι όσοι ζουν μακριά από το χωριό και αφετέρου να βοηθήσει, μέσα στις δυνατότητές της, τη γενέτειρα.

Τονίστηκε, επίσης, η δύναμη που έχουν οι γυναίκες και την οποία πρέπει να αξιοποιήσουμε σωστά. Να βοηθήσουμε, ακόμη, στην άμβλυνση των όποιων διενέξεων μεταξύ των συγχωριανών και τη δημιουργία κλίματος αδελφικού και πατριωτικού, γιατί οι κακόπιστες αντιπαραθέσεις και οι εμπάθειες φέρνουν μόνο την καταστροφή και μόνο με την αγάπη και την ομόνοια έχουμε πρόοδο.

Στη συνέχεια, ο προσκεκλημένος ιατρός μαιευτήρας-γυναικολόγος κ. **Παναγιώτης**

Κοσσυβάκης, που ήρθε από την Άρτα, μίλησε για θέματα υγείας σε προβλήματα που αφορούν κυρίως τη γυναίκα.

Αν και τα θέματα της συζητήσεως ήταν πάρα πολύ σημαντικά, λόγω όμως παρελεύσεως της ώρας και εν όψει ότι είχε φθάσει στην πλατεία η νύφη (είχε γίνει στο Αθαμάνιο ο γάμος του συγχωριανού μας Γιώργου Κουλτούκη) η εκδήλωση έκλεισε με προσφορά στις γυναίκες συμβολικών δώρων, που μας διέθεσαν για το σκοπό αυτό, οι εταιρείες RILKEN, COLGATE-PALMOLIVE, EYRHKΑ και DIORFIL A.E.

Ευχαριστούμε τις παραπάνω εταιρείες και ειδικότερα τον συγχωριανό μας **Γιώργο Σκαμπαρδώνη**, οικονομικό διευθυντή της RILKEN BIOMHXANIA KΑΛΥΝΤΙΚΩΝ, που πάντοτε είναι στο πλευρό μας στις εκδηλώσεις της αδελφότητας.

Την Κυριακή 20 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε, μετά την εκκλησία, στην πλατεία του χωριού, η λαϊκή συνέλευση που είχε οργανώσει η Κοινότητα.

Παρά το βροχερό της ημέρας, πολλοί συγχωριανοί μας έλαβαν μέρος και συζητήθηκαν διάφορα θέματα που απασχολούν το χωριό.

Ας σημειωθεί επίσης ότι στις 19 Αυγούστου από το χωριό μας πέρασε και συζητήσε με πολλούς συγχωριανούς μας και ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών κ. **Δημήτρης Γκορόνις**.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΑΛΣΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ 14 - 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ φεστιβάλ είχε φέτος το Ηπειρωτικό Πανηγύρι, που διοργάνωσε η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας, στις 14 και 15 Οκτωβρίου στο Άλσος Περιστερίου. Το Πανηγύρι περιελάμβανε μουσικές βραδιές από όλους τους Ηπειρώτες καλλιτέχνες του δημοτικού τραγουδιού, χορευτικές εμφανίσεις παραδοσιακών συγκροτημάτων των Ηπειρωτικών συλλόγων, εκθέσεις Ηπειρωτικού βιβλίου, φωτογραφίας, λαϊκής τέχνης, καθώς και έκθεση Ηπειρωτικού Τύπου.

Το Ηπειρωτικό Πανηγύρι αποτελεί θεσμό για την Ηπειρωτική Παροικία της Αθήνας και πραγματοποιείται κάθε χρόνο με πρωτοβουλία της ΠΣΕ. Στόχος του είναι η διατήρηση της ηπειρωτικής παράδοσης και η διάδοση του Ηπειρωτικού πολιτισμού στους απόδημους νέους, αλλά και στους φίλους της Ηπείρου.

Κοινός αγώνας για τα Τζουμέρκα

ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ τέθηκαν για άλλη μια φορά τα μεγάλα προβλήματα της περιοχής στην 2^η Παντζουμερκιώτικη Συνδιάσκεψη που οργάνωσε στα Άγναντα στις 30 Ιουλίου 1995 η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτικών Αδελφοτήτων, σε συνεργασία με την Κοινότητα Αγνάντων.

Κυρίαρχα θέματα, τα οποία αναδείχθηκαν μέσα από τις παρεμβάσεις των εκπροσώπων των φορέων, ήταν η συγκοινωνιακή - οδική υποδομή των κοινοτήτων, τόσο μεταξύ τους όσο και με τα μεγάλα οικονομικά και εμπορικά κέντρα, τα ζητήματα της υγείας και της παιδείας, καθώς και οι όροι μόνιμης παραγωγικής και ανάπτυξης διαδικασίας, που θα βελτιώσουν τη διαμονή των λιγοστών κατοίκων και θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις επιστροφής.

Η Συνδιάσκεψη επανεβεβαίωσε την εκτίμηση ότι μόνο με τον κοινό, συντονισμένο και καθολικό αγώνα όλων των Τζουμερκιωτών, μπορεί να ξεπεράσει η περιοχή τα μεγάλα της προβλήματα και να μπει στους σύγχρονους αναπτυξιακούς δρόμους, με σεβασμό, παράλληλα, των πολιτιστικών, παραδοσιακών και ιστορικών ιδιαιτεροτήτων του κάθε χωριού. Τα χωριά των Τζουμέρκων έχουν όλες τις αντικειμενικές δυνατότητες να ξεφύγουν από το μαρασμό. Αρκεί η Πολιτεία και οι Τζουμερκιώτες να βρουν την κοινή συνισταμένη, η οποία θα τους οδηγήσει, με ιεράρχηση των θεμάτων στην αντιμετώπισή τους.

Οι Συνδιασκέψεις, βεβαίως, δεν λύνουν προβλήματα. Αλλά ενοποιούν τις κοινές αναφορές και προσπάθειες, προβάλλουν και διεκδικούν λύσεις. Η Παντζουμερκιώτικη Συνδιάσκεψη, που γίνεται κάθε χρόνο, αποτελεί μια προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση.

Στα Άγναντα πήραν μέρος ως σύνεδροι πρόεδροι κοινοτήτων, αναπτυξιακών συνδέσμων, αδελφοτήτων και συλλόγων, ενώ παρεμβάσεις έγιναν από τον νομάρχη Άρτας **Χρ. Παπαγεωργίου**, τον περιφερειακό διευθυντή **Ν. Μπλουτσή**, τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ **Π. Οικονομίδη** και **Θ. Κολιοπάνο**, της ΝΔ **Αθ. Κονταξή**. Ακόμη από τον πρόεδρο της ΠΣΕ **Κ. Αλεξίου** και το γραμματέα της ΑΚΟΑ **Γ. Μπαλιά**.